

บทที่ 13

ศาสนาบาไฮทำให้คำพยากรณ์บรรลุผล

“เกี่ยวกับการปรากฏของพระนามอันยิ่งใหญ่ (พระบาฮาอุลลาห์) นี่คือพระ
เป็นเจ้าองค์ผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาในพระคัมภีร์ทั้งมวลและศาสนของพระองค์
เช่น พระคัมภีร์ พระคัมภีร์ใหม่ และพระคัมภีร์โกหร่าน” – พระอับดุลบาฮา

การแปลความหมายคำพยากรณ์

ทุกคนทราบดีว่าการตีความหมายคำพยากรณ์เป็นการยากยิ่งและความเห็นของผู้คงแก่เรียนยิ่ง
แตกต่างกันในเรื่องนี้มากยิ่งขึ้นกว่าเรื่องอื่นๆ ไม่น่าแปลกใจเลยเพราะว่าตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์เองนั้นคำ
พยากรณ์ส่วนมากได้ให้ไว้ในรูปลักษณะที่ไม่อาจจะเข้าใจได้ชัดแจ้งจนกว่าจะบรรลุผลสมจริงแล้ว และแม้ถึง
เวลานั้นแล้วก็ตามพวกที่มีดวงใจบริสุทธิ์หลุดพ้นจากอคติเท่านั้นที่จะเข้าใจได้ ดังที่ดานิเอลได้ยืนยันถ้อยคำใน
มโนภาพของท่านตอนใกล้จะสิ้นสุดว่า :-

“แต่ โอเจ้า ดานิเอลเอ๋ย จงม้วนหนังสือและประทับตราเก็บไว้จนถึงวาระสุดท้ายด้วยเกรงว่าหลาย
คนจะไม่คงเส้นคงวาและความทุกข์จะทวีขึ้น... ข้าพเจ้าได้ยืนยันแต่ไม่เข้าใจข้าพเจ้าจึงถามว่า “นายเจ้าข้า ใน
ที่สุดสิ่งเหล่านี้จะเป็นประการใด แล้วท่านตอบว่า “ดานิเอลเอ๋ย จงไปเถอะเพราะว่าเรื่องราวก็ถูกม้วนและ
ประทับตราเก็บไว้จนถึงวาระสุดท้ายเสียแล้ว” – ดานิเอล บทที่ 12 คำที่ 4, 8, 9

ก็เมื่อพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงผนึกคำพยากรณ์เสียจนกว่าจะถึงกำหนดและไม่ทรงเปิดเผยคำอธิบาย
อย่างชัดแจ้งแม้กับองค์ศาสดาผู้ที่ทรงกล่าวถ้อยเหล่านั้น เช่นนี้แล้วเราก็ไม่อาจจะหวังอย่างอื่นได้ นอกจาก
องค์ศาสนทูตผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดมาทรงเปิดเผยนิมิตและเปิดเผยความหมายที่ซ่อนอยู่ในหีบแห่ง
อุทราห์ของคำพยากรณ์ การไต่ตรองเรื่องประวัติศาสตร์เกี่ยวกับคำพยากรณ์และการแปลความหมาย
ผิดๆ ในยุคการรวมทั้งคำเตือนอันศักดิ์สิทธิ์ของบรรดาองค์ศาสดาน่าจะทำให้เราระมัดระวังในการยอมรับ
ความนึกคิดของนักศึกษาศาสนาเกี่ยวกับเรื่องความหมายอันแท้จริงของวาทีเหล่านั้นรวมทั้งการที่
เหตุการณ์เหล่านั้นได้เกิดขึ้นมาด้วยวิธีใด ตรงกันข้ามเมื่อผู้ใดปรากฏตัวขึ้นและอ้างว่าเป็นผู้ทำให้คำ
พยากรณ์บรรลุผลก็จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องค้นคว้าศึกษาคำกล่าวอ้างนั้นด้วยจิตใจอันกว้างขวาง
ปราศจากอคติเคลือบแฝง ถ้าหากเขาจะเป็นผู้ปลอมแปลงมากก็จะประจักษ์ได้ในไม่ช้าและก็จะไม่เป็นอันตราย

แต่อย่างใดแต่จะเตือนร้อนแก่ผู้ที่ละเลยหันหลังให้ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าเสียตั้งแต่ที่หน้าประตูเพราะเหตุที่พระองค์เสด็จมาในรูปลักษณะหรือในกาลเวลาที่มีได้คาดฝัน

ชีวิตและพระโอวาทของพระบาฮาอุลลาห์พิสูจน์ให้เห็นว่าพระองค์คือพระผู้ทรงเสด็จมาในพระคัมภีร์ทั้งหมด—ทรงมีอำนาจที่จะเปิดผนึกคำพยากรณ์และจะให้ “น้ำองุ่นทิพย์” แห่งความลึกลับของสวรรค์ ฉะนั้นขอให้เราสดับฟังอรรถาธิบายและค้นคว้าศึกษาโอวาทอันลึกลับซึ่งศาสดาองค์เก่าก่อนได้กล่าวไว้

การเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้า

คำว่า “การเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้า” ใน “วันสุดท้าย” เป็น “เหตุการณ์อันประเสริฐที่อยู่ห่างไกล” ซึ่งบรรดาองค์ศาสดาทั้งหมดมุ่งหวังและเพลงสวดอันไพเราะได้เขียนไว้ “การเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้า” มีความหมายอย่างไรเล่า แน่ที่เดียวพระผู้เป็นเจ้าอยู่กับสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทุกๆ เวลา ทุกสิ่งและชั่วกัปชั่วกัลป์ “พระองค์ทรงใกล้ชิดยิ่งกว่าลมหายใจยิ่งกว่ามือและเท้า” เสียอีก นี่เป็นความจริงที่เดียว แต่มนุษย์ไม่สามารถจะแลเห็นหรือได้ยินพระผู้เป็นเจ้าซึ่งทรงอยู่ทุกหนทุกแห่งและทรงอยู่เหนือธรรมชาติทั้งหมดได้ ไม่สามารถรู้สึกว่พระองค์ทรงอยู่เบื้องหน้า จนกว่าจะทรงเปิดเผยพระองค์เองในรูปลักษณะที่แลเห็นได้และทรงพูดกับมนุษย์ด้วยภาษาของมนุษย์ ในการแสดงคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์นั้นพระผู้เป็นเจ้ายอมทรงใช้มนุษย์เป็นเครื่องมือเสมอ ศาสดาแต่ละพระองค์ล้วนเป็นสื่อกลางซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเยี่ยมเยือนและกล่าวปราศรัยกับปวงชนของพระองค์ พระเยซูก็ทรงเป็นสื่อกลางเช่นว่านี้และชาวคริสเตียนรำลึกได้อย่างถูกต้องว่าการปรากฏของพระเยซูก็คือการเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาได้เห็นพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าในองค์พระเยซูและได้ยินพระสุรเสียงของพระผู้เป็นเจ้าจากโอษฐ์ของพระเยซู พระบาฮาอุลลาห์ทรงบอกแก่เราว่า “การเสด็จมา” ของพระผู้เป็นเจ้าแห่งปวงมนุษย์โลก-พระบิดาทรงอยู่ชั่วนิรันดร์ พระผู้สร้างและผู้ล้างบาปของโลกซึ่งบรรดาศาสดาทั้งปวงกล่าวว่าจะเสด็จมาใน “วาระสุดท้าย” นั้นมิได้หมายความว่าความหมายอื่น นอกจากจะทรงแสดงโดยผ่านทางมนุษย์ดังที่พระองค์ได้ทรงเปิดเผยมาแล้วโดยผ่านทางองค์พระเยซูแห่งนาซาเร็ธ และการเสด็จมาครั้งใหม่นี้จะทรงให้ศาสนาที่สมบูรณ์และยิ่งใหญ่กว่าซึ่งพระเยซูและองค์ศาสดาก่อนๆ ทั้งหมดได้ทรงเสด็จมาเตรียมดวงใจและความคิดของมวลมนุษย์ไว้ก่อนแล้ว

คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระคริสต์

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวถึงความเข้าใจผิดในความหมายแห่งคำพยากรณ์เกี่ยวกับอำนาจของพระเมสไซอะซึ่งชาวยิวได้ปฏิเสธพระคริสต์ว่า :-

“ชาวียวยังพากันคอยการเสด็จมาของพระเมสไซยะและอธิษฐานต่อพระผู้เป็นเจ้าทั้งวันทั้งคืนเพื่อโปรดการเร่งรัดการเสด็จมาของพระองค์ เมื่อพระเยซูเสด็จมาเขาเหล่านั้นกลับไปปรักปรำและฆ่าพระองค์เสียโดยกล่าวว่า “นี่ไม่ใช่ผู้ที่เราคอย จงดูซิว่าเมื่อพระเมสไซยะมานั้นเครื่องหมายมหัศจรรย์จะแสดงว่าพระองค์เป็นพระคริสต์องค์แท้จริง เรารู้เครื่องหมายและเงื่อนไขต่างๆ เหล่านี้ซึ่งยังปรากฏไม่ได้ พระเมสไซยะจะลุกขึ้นมาจากเมืองที่ไม่มีใครรู้ พระองค์จะทรงประทับอยู่บนบัลลังก์ของกษัตริย์เดวิดและจงดูพระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับพระแสงดาบอันเป็นเหล็กกล้ากับทรงพระคทาเหล็ก พระองค์จะทรงครอบครองทั้งหมดด้วยพระแสงดาบและพระคทานั้นแล้วพระบัญญัติของพระศาสดาทั้งหลายก็จะบรรลุลผล พระองค์จะทรงครอบครองทั้งตะวันออกและตะวันตก จะทรงยกย่องเกียรติแก่พวกยิวซึ่งพระองค์ได้เลือกไว้แล้ว พระองค์จะทรงครอบครองสันติภาพตลอดกาล แม้แต่สัตว์ก็จะเลิกเป็นศัตรูของมนุษย์ สุนัขจึงจอกและแกะก็จะดื่มน้ำจากลำธารเดียวกัน ภูกับหนูกิจะอยู่ร่วมในรังเดียวกัน สิงโตกับกวางก็จะนอนในทุ่งหญ้าเดียวกันและสรรพสิ่งมีชีวิตของพระผู้เป็นเจ้าก็จะสงบใจ...”

“การที่พวกยิวได้คิดและพูดอย่างนั้นเขาไม่ได้เข้าใจในพระคัมภีร์หรือความจริงที่เป็นความสว่างซึ่งปรากฏในพระโอวาทนั้น ตามตัวหนังสือเขาเข้าใจดีทุกตัวแต่ในความหมายแล้วเขาไม่มีความเข้าใจเลยแม้แต่คำเดียว”

“ขอได้โปรดฟังก่อนข้าพเจ้าจะแสดงให้เห็นความหมายในสิ่งเหล่านั้น แม้ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาจากนาซาเร็ธซึ่งเป็นที่ไหนๆ ก็รู้จัก แต่พระองค์ก็มาจากสวรรค์เช่นกันพระวรกายของพระองค์ประสูติมาแต่นางมาเรียแต่จิตวิญญาณของพระองค์มาจากสวรรค์ ดาบที่พระองค์ทรงถือมาคือดาบแห่งลิ้นของพระองค์ซึ่งด้วยดาบนี้พระองค์ได้ทรงแยกความดีออกจากความชั่วความจริงออกจากความเท็จความสัตย์ออกจากความเท็จและความสว่างออกจากความมืด พระโอวาทของพระองค์เปรียบเสมือนดาบที่คมกริบ บัลลังก์ที่พระองค์ทรงประทับนั้นก็เป็นบัลลังก์ชั่วนิรันดร์ที่พระองค์จะครองอยู่ตลอดกาล เป็นบัลลังก์แห่งสวรรค์ไม่ใช่แห่งโลกนี้เพราะทุกสิ่งแห่งโลกนี้จะสิ้นสุดไปแต่สิ่งประเสริฐแห่งสวรรค์ไม่มีการสูญสิ้นไป พระองค์ได้ทรงให้ความจริงใหม่ในการแปลความหมายพระบัญญัติของพระเยซูได้สำเร็จและทรงนำความสำเร็จให้แก่บัญญัติของศาสดาองค์อื่นๆ อีก พระโอวาทของพระองค์ครอบครองทั้งตะวันออกและตะวันตก ราชอาณาจักรของพระองค์ก็ไม่มีที่สิ้นสุด พระองค์ทรงยกย่องชาวียิวที่ยอมรับรู้พระองค์ เขาเหล่านั้นคือชายหญิงที่เกิดมาด้วยความต่ำต้อยแต่ได้ติดต่อกับพระองค์ก็ทำให้เขาเหล่านั้นยิ่งใหญ่ และพระองค์ได้

ประทานเกียรติอันชั่วนิรันดร์แก่เขาเหล่านั้น สัตว์เหล่านั้นซึ่งต้องอาศัยซึ่งกันและกันได้มองเห็นการ
กระจำง้างในความแตกต่างของลัทธิศรัทธาและเชื้อชาติซึ่งครั้งหนึ่งเคยมีแต่การสงคราม มาบัดนี้
ต่างก็อาศัยอยู่ในความรักและความกรุณา ดื่มน้ำแห่งชีวิตจากสายธารอันชั่วนิรันดร์แห่งพระคริสต์
ร่วมกัน” – จาก สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

ชาวคริสเตียนส่วนมากยอมรับอธิบายในคำพยากรณ์เรื่องพระเมสไซค์ที่พิสูจน์ว่าเป็นคริสต์
แต่ส่วนเรื่องคำพยากรณ์ที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับพระเมสไซค์ในยุคหลังชาวคริสเตียนจำนวนมากก็มีท่าที
เช่นเดียวกับชาวยิวซึ่งคาดว่าจะมีสิ่งมหัศจรรย์บังเกิดขึ้นในโลกนี้อันจะทำให้คำพยากรณ์บรรลุผลสมจริงตาม
ตัวอักษรนั้น

คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระบิ๊อบและพระบาฮาอุลลาห์

เกี่ยวกับอธิบายของศาสนาบาไฮคำพยากรณ์ที่กล่าวว่า “วาระสุดท้าย” “วันสุดท้าย” การเสด็จ
มาของ “พระผู้เป็นนายแห่งปวงมนุษย์” และแห่ง “พระบิดาองค์ถาวร” มิได้กล่าวถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ
เสด็จมาของพระเยซูคริสต์แต่กล่าวถึงการเสด็จมาของพระบาฮาอุลลาห์ ดังเช่นคำพยากรณ์อันเลื่องลือใน
พระคัมภีร์ไอเซยะกล่าวว่า :-

“คนเหล่านั้นซึ่งดำเนินอยู่ในความมืดได้เห็นความสว่างอันใหญ่แล้วและผู้ที่อยู่ในเมืองแห่งเงาของ
ความตายก็มีแสงสว่างส่องเขามาถึงเขา... เนื่องด้วยพระองค์ได้ทรงทำลายแอกอันเป็นภาระของเขาและลูก
สลักที่ปากของเขาและผูกของผู้ที่กดขี่ข่มเหงให้วิनाศไป เหมือนเมื่อครั้งทรงช่วยเขาให้พ้นจากขามิตยาน
นั้น เพราะเครื่องอาวุธยุทธภัณฑ์ของทหารในการศึกและเครื่องนุ่งห่มอันชุ่มโชกไปด้วยโลหิต จงถูกเผาเป็น
เชื้อเพลิงไปด้วยว่าจะมีบุตรคนหนึ่งเกิดขึ้นในพวกเรา คือทรงประทานบุตรคนหนึ่งให้แก่พวกเรา ท่านได้
แบกการปกครองไว้เหนือปากของท่านและเขาจะขนานนามของท่านว่าที่ปรึกษามหัศจรรย์ พระผู้เป็นเจ้าทรง
อานุภาพ พระบิดาองค์ถาวร และองค์สันติราช ความเจริญรุ่งเรืองแห่งรัฐบาลของท่านและสันติสุขจะไม่รู้สิ้น
ไปจากบัลลังก์ของกษัตริย์เดวิดและราชอาณาจักรของท่าน พระองค์จะทรงตั้งแผ่นดินของพระองค์และทรง
คำชูไว้ด้วยความยุติธรรมแต่บัดนี้ต่อไปจนไม่สิ้นสุด ความกระตือรือร้นแห่งพระผู้เป็นนายจอมโยธาจะทำให้
การนี้สำเร็จ” – ไอเซยะ บทที่ 9 คำที่ 2-7

นี่เป็นคำพยากรณ์ข้อหนึ่งที่มีมักจะถือว่าเป็นคำที่หมายถึงพระคริสต์และความหมายบางส่วนอาจ
เป็นไปตามนั้นได้แต่การศึกษาตรวจสอบเพียงเล็กน้อยจะแสดงให้เห็นว่าคำพยากรณ์ข้างบนนี้พาดพิงถึงพระ
บาฮาอุลลาห์อย่างสมบูรณ์และแท้จริงและเป็นผู้ทรงช่วยให้มนุษย์รอดพ้นความบาป แต่เป็นเวลาเกือบสอง

พันปีแล้วนับตั้งแต่พระองค์ได้ทรงเสด็จมา มวลชนส่วนใหญ่ยังคงเดินอยู่ในความมืด บุตรหลานชาวอิสราเอล และบุตรทั้งหลายของพระองค์เป็นเจ้านายก็ยังครองครองอยู่ภายใต้คันเบ็ดของผู้กดขี่ ตรงกันข้ามในระหว่างรอบสามสิบปีสี่สิบปีแรกของยุคบาไฮแสงแห่งสัจจะได้อาสาส่องทั้งตะวันออกและตะวันตก ความเชื่อถือในความเป็นพระบิดาของพระองค์เป็นเจ้าและความเป็นพี่น้องของมนุษย์ได้แพร่ออกไปตามประเทศต่างๆ ทั่วโลก อำนาจอิตตาธิปไตยทางทหารอันยิ่งใหญ่ได้ถูกโค่นลงและความสำนึกในความสามัคคีทั่วโลกก็เกิดขึ้น ซึ่งทำให้ชาติที่ถูกกดขี่เหยียบย่ำในโลกมีความหวังในการปลดปล่อยในที่สุด สงครามครั้งใหญ่ตั้งแต่ พ.ศ.2457 ถึง 2461 (ค.ศ.1915-1918) ทำให้โลกสั่นสะเทือนด้วยการใช้อาวุธเผาผลาญ วัตถุไฟชนิดเหลว ระเบิดเพลิงและเชื้อเพลิงเครื่องกลไกต่างๆ เป็นสงคราม “เผาผลาญและเชื้อเพลิง” จริงๆ พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเขียนสาส์นอันยาวเหยียดแก้ปัญหาเกี่ยวกับรัฐบาลและการบริหารและชี้ให้เห็นว่าควรแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร พระองค์ทรง “แบกภาระการปกครองไว้เหนือบ่าของท่าน” ในวิถีที่พระคริสต์มิได้ทรงกระทำมาก่อน ส่วนที่กล่าวถึงพระนามว่า “พระบิดาองค์ถาวร” “องค์สันติราช” นั้นพระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวอ้างถึงพระองค์เองว่าเป็นศาสนทูตของพระบิดาผู้ซึ่งพระคริสต์และพระไอเซยะทรงกล่าวถึงพระองค์ท่านเองว่าเป็นบุตรและพระบาฮาอุลลาห์ทรงประกาศว่าภาระของพระองค์ก็คือสถาปนาสันติภาพโลก ส่วนพระคริสต์ดำรัสว่า “เรามีได้มาเพื่อจะให้เกิดความสงบสุขแต่เพื่อจะใช้ดาบ” และความจริงตลอดยุคศาสนาคริสต์ียนก็เต็มไปด้วยสงครามและการต่อสู้ขัดแย้งระหว่างนิกายต่างๆ

พระเกียรติคุณของพระผู้เป็นเจ้า

พระนาม “บาฮาอุลลาห์” เป็นภาษาอาระบิกหมายความว่า “พระเกียรติคุณของพระผู้เป็นเจ้า” และคำนี้โดยแท้ที่บรรดาศาสนายิวทรงกล่าวถึงบ่อยๆ ว่าเป็นองค์ศาสดาที่ปวงมนุษย์เฝ้ารอคอยซึ่งจะปรากฏในวันสุดท้าย ดังที่ปรากฏในบทที่ 40 ในพระคัมภีร์เยเรมีย์ว่า :-

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ว่า เจ้าทั้งปวงจงปลอบ โอ จงปลอบไพร่พลของเราจงพูดอย่างเห็นอกเห็นใจกับกรุงเยรูซาเล็มและชี้แจงให้เขาทราบว่าการกำหนดถูกเกณฑ์ให้กระทำการนั้นก็สิ้นสุดลงไปแล้ว ว่าความผิดบาปของเขาโปรดให้อภัยสิ้น ว่าเขาได้รับโทษทัณฑ์จากพระหัตถ์ของพระผู้เป็นนายสำหรับความผิดทั้งหมดของเขาแล้ว

มีเสียงผู้หนึ่งร้องว่าจงเตรียมทางของพระผู้เป็นนายไว้ในป่า จงปรับทางหลวงในป่าทรายให้เรียบราบสำหรับพระโฮวาพระผู้เป็นเจ้าของเขา หุบเขาทุกแห่งจะถูกถมขึ้นสูงและภูเขาเนินเขาทุกแห่งจะถูกปราบ

ให้ต่ำลง ที่แห่งใดที่ไม่สม่ำเสมอและที่ขรุขระก็จะถูกทำให้ราบเตียน สง่าราศีแห่งพระผู้เป็นนายจะปรากฏ เห็นแจ้งและมนุษยชาติทั่วไปจะเห็นด้วยกับตา”

เช่นเดียวกับคำพยากรณ์ที่กล่าวข้างบนคำพยากรณ์นี้บางส่วนได้บรรลุผลสมจริงโดยการเสด็จมาของพระคริสต์และผู้เบิกทางล่วงหน้า จอห์น เดอะ แบปติส แต่เป็นเพียงบางส่วนเท่านั้นเพราะในยุคของพระคริสต์การสงครามของเยรูซาเล็มยังไม่สิ้นสุด ความเดือดร้อนและความอภัยอันขมขื่นยังคงบังเกิดแก่เยรูซาเล็มนับเป็นเวลาหลายศตวรรษภายหลังจากสมัยของพระคริสต์ อย่างไรก็ตามเมื่อพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์เสด็จมาก็ปรากฏว่าคำพยากรณ์นั้นเริ่มจะสมจริงเพราะยุคอันสว่างไสวเริ่มขึ้นสำหรับเยรูซาเล็มและอนาคตอันสงบสุขและยิ่งใหญ่ก็จะมีเหตุผลแน่นอน

คำพยากรณ์อื่นๆ ที่กล่าวถึงผู้ล้างบาปแห่งอิสราเอลซึ่งเป็นพระเกียรติคุณของพระผู้เป็นเจ้า กล่าวได้ว่าพระองค์จะทรงเสด็จมาสู่ประเทศปาเลสไตน์จากทิศตะวันออก พระบาฮาอุลลาห์ปรากฏขึ้นในอิหร่านซึ่งเป็นทิศตะวันออกของประเทศปาเลสไตน์อันตรงไปยังทิศทางที่พระอาทิตย์ขึ้นและได้เสด็จมายังปาเลสไตน์ซึ่งพระองค์ทรงใช้ชีวิต 24 ปีหลังอยู่ที่นั่น ถ้าหากพระองค์เสด็จมาอย่างมีอิสระชนทั้งหลายอาจจะกล่าวว่านั่นเป็นกลอุบายของผู้หลอกลวงเพื่อเป็นไปดังคำทำนาย แต่นี่พระองค์เสด็จมาในฐานะผู้ถูกเนรเทศและนักโทษโดยที่ชาร์แห่งอิหร่านและสุลต่านแห่งตุรกีก็เป็นผู้ส่งพระองค์มาที่นั่น ซึ่งไม่น่าสงสัยเลยว่ากษัตริย์ทั้งสองจะส่งพระบาฮาอุลลาห์มาเพื่อพิสูจน์คำพยากรณ์ที่ว่าพระบาฮาอุลลาห์ทรงเป็น “พระเกียรติคุณของพระผู้เป็นเจ้า” ผู้ซึ่งเสด็จมาดังที่บรรดาศาสดาทั้งหลายได้กล่าวไว้

วันของพระผู้เป็นเจ้า

คำว่า “วัน” ในวลีที่ว่า “วันของพระผู้เป็นเจ้า” และ “วันสุดท้าย” แปลความว่า “ยุคสมัย” ผู้สถาปนาศาสนาแต่ละพระองค์ทรงมี “วัน” ของท่าน แต่ละพระองค์เป็นประหนึ่งดวงอาทิตย์คำสอนของท่าน ท่านมีเวลารุ่งอรุณซึ่งสัจจะของท่านค่อยๆ สาดแสงเข้าไปในจิตใจมนุษย์มากขึ้นจนกระทั่งขึ้นสุดยอดแห่งอำนาจ ครั้นแล้วค่อยๆ มัวลง มีการแสดงความหมายผิดๆ และถูกชักนำให้ไขว่ไขวไปและแล้วความมืดก็บดบังทั่วไป จนกว่าดวงอาทิตย์แห่งวันใหม่จะโผล่ขึ้นมาอีก วันศาสนาอันสูงสุดของพระผู้เป็นเจ้าเป็นวันสุดท้ายเพราะเป็นวันที่ไม่มีสิ้นสุดและจะไม่มีเวลากลางคืน ดวงอาทิตย์ของพระองค์จะไม่มีวันตกแต่จะสว่างไสวอยู่ในดวงวิญญาณของมนุษย์ทั้งโลกนี้และโลกหน้า ความจริงดวงอาทิตย์แห่งสัจจะไม่เคยตกเลย เช่น ดวงอาทิตย์พระโมเสส พระคริสต์ พระโมหะหมัดและศาสดาอื่นๆ ทั้งหมดยังคงฉายแสงอยู่ในสวรรค์อย่างเจิดจ้า แต่เมฆหมอกที่เกิดขึ้นในโลกมนุษย์ได้บดบังแสงอันเจิดจ้านั้นเสียจากมวลชนในพิภพ ดวงอาทิตย์อันยิ่งใหญ่ของ

พระบาฮาอุลลาห์จะทรงขจัดเมฆหมอกครึ้มให้กระจายออกไปในที่สุดเพื่อที่ปวงชนทุกศาสนาจักปรีดาปราโมทย์ในแสงสว่างแห่งบรรดาศาสดาทั้งมวลและร่วมนมัสการพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียวผู้ซึ่งบรรดาศาสดาทั้งปวงได้สะท้อนแสงสว่างมาจากพระองค์

คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระอับดุลบาฮา

คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ยะชายา ยีระมายา ยะเอสเคลและชะคาระยามีคำกล่าวหลายตอนเกี่ยวกับผู้ที่เรียกกันว่ากิงสาขา ชาวคริสเตียนมักจะถือว่านี่หมายถึงพระคริสต์แต่บาไฮศาสนิกชนกล่าวว่านี่หมายถึงพระอับดุลบาฮา โดยเฉพาะเป็นประเพณีธรรมในอิหร่านที่เรียกบุตรชายคนโตว่า “กิงใหญ่ที่สุด” และพระอับดุลบาฮาในฐานะเป็นบุตรชายคนโตของพระบาฮาอุลลาห์จึงเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในบรรดาบาไฮศาสนิกชน ภายใต้นามนี้ พระบาฮาอุลลาห์ในพระคัมภีร์ที่พระองค์เขียนมักจะทรงเรียกพระองค์เองบ่อยๆ ว่าเป็นต้นไม้หรือรากแก้วและทรงเรียกพระอับดุลบาฮาว่าเป็นกิงสาขา พระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ว่า :-

“อับดุลบาฮา คือ ศูนย์กลางแห่งพระประสิทธิ์ญาของพระผู้เป็นเจ้า เป็นกิงสาขาที่ขึ้นอยู่กับลำต้น ลำต้นคือความสำคัญ ลำต้นคือรากฐานและลำต้นคือความจริงแห่งสากล” – จากหนังสือ *Star of the West* (สตาร์ ออฟ เดอะ เวสต์) เล่ม 8 No 17 หน้า 325

คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เกาซึ่งยาวมากเกี่ยวกับกิงสาขาที่อยู่ในพระคัมภีร์ยะชายา บทที่ 11 กล่าวว่า :- “จะมีกิงแตกออกจากต้นแห่งเจริสและจะมีหน่อแตกงอกขึ้นจากรากของท่านเติบโตขึ้นจนเกิดผล และพระจิตแห่งพระผู้เป็นนายจะสถิตอยู่กับท่านผู้นั้น คือดวงปัญญาและความเข้าใจ ดวงวินิจฉัยและดวงอำนาจ ดวงความรอบรู้และความยำเกรงพระผู้เป็นนาย... ความชอบธรรมจะเป็นผ้าคาดเอวของท่านและความสัตย์ซื่อจะเป็นสายบังเหียนของท่าน และสุนัขป่าจะนอนปะปนกับลูกแกะและเสือดาวจะนอนปะปนกับลูกแพะ ลูกโคกับลูกสิงโตจะหากินอยู่ด้วยกันและเด็กเล็กๆ จะเป็นผู้เลี้ยงผู้นำ... สัตว์เหล่านั้นจะไม่ทำอันตรายหรือทำความพินาศทั่วไปบนภูเขอันบริสุทธิ์ของเราเพราะแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องของพระผู้เป็นเจ้าดุจน้ำท่วมเต็มมหาสมุทร... ครั้นถึงวันนั้นพระผู้เป็นเจ้าจะทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกไปอีกครั้งหนึ่งเพื่อจะรับพลเมืองของพระองค์ที่ตกค้างเหลืออยู่คินมาจากประเทศแอสซีเรีย จากประเทศอียิปต์ จากประเทศพัรโรส จากประเทศคูด จากประเทศอิหร่าน จากประเทศซินาร์ จากประเทศอามัธและจากเกาะต่างๆ ในทะเล พระองค์จะทรงยกธงเครื่องหมายขึ้นเรียกประชาชนชาติทั่วไป จะทรงชุมนุมชนชาติอิสราเอลที่พลัดพรากและทรงรวบรวมพวกยิวที่กระจัดกระจายไปทั้งชายหญิงจากสี่มุมโลกให้มาประชุมกัน”

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้และคำอื่นๆ เกี่ยวกับกิ่งสาขาว่า :-

“เหตุการณ์สำคัญยิ่งอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในวัยแห่งการปรากฏของกิ่งสาขาอันหาที่เปรียบมิได้นั้นก็คือธงชัยของพระผู้เป็นเจ้าถูกชักขึ้นท่ามกลางประชาชาติทั้งมวล หมายความว่าประชาชาติทั้งหลายและชนทั้งปวงจักอยู่ภายใต้ร่มธงสวรรค์นี้ นี่หาใช่ออย่างอื่นไม่นอกจากกิ่งสาขาอันประเสริฐนั่นเองและพวกเขาจะกลายเป็นชาติเดียวกัน ความเป็นปึกแผ่นในศาสนาต่างๆ ความเป็นศัตรูกันระหว่างเชื้อชาติและประชาชนต่างๆ ความแตกต่างกันในความรักชาติเหล่านี้จะถูกขจัดออกไปจากพวกเขา ทุกๆ ชาติจะนับถือศาสนาเดียวกันซึ่งล้วนอาศัยอยู่ในดินแดนประเทศเดียวกันคือในโลกพิภพนี้ สันติสุขและความสามัคคีจะเกิดขึ้นทั่วสากลโลก กิ่งสาขาที่เปรียบมิได้นี้จะเก็บชาวอิสราเอลทั้งหมดเข้าด้วยกัน-นี้หมายความว่าชาวยิวที่กระจัดพลัดพรากไปยังตะวันออก ตะวันตก เหนือและใต้จะได้กลับมารวมอยู่ในประเทศปาเลสไตน์ในยุคนี

“จงสังเกตว่าเหตุการณ์เหล่านี้มิได้อุบัติขึ้นในยุคศาสนาคริสต์ียนเพราะชาติทั้งหลายมิได้มารวมกันภายใต้ร่มธงผืนเดียวกันซึ่งเป็นกิ่งสาขาของพระผู้เป็นเจ้าแต่ในยุคของพระผู้เป็นเจ้าแห่งมนุษย์ทั้งปวงนี้ ชาติทั้งหลายประชาชนทั้งมวลจะเข้ามาอยู่ภายใต้ร่มธงผืนนี้ ในทำนองเดียวกันชาวอิสราเอลที่กระจัดพลัดพรากอยู่ทั่วโลกมิได้มารวมกันในปาเลสไตน์ในยุคของพระคริสต์นั้นแต่เมื่อเริ่มต้นยุคของพระบาฮาอุลลาห์คำมั่นสัญญาแห่งสวรรค์อันกล่าวไว้ชัดแจ้งในพระคัมภีร์ของศาสนาต่างๆ ก็เริ่มปรากฏขึ้นแล้ว ท่านจะมองเห็นได้ว่าชนชาวยิวที่อยู่ทุกส่วนของโลกต่างๆ กลับมาสู่ปาเลสไตน์ พวกเขาอาศัยอยู่ตามหมู่บ้านและไร่นาซึ่งเขาเข้าครอบครองและยิ่งนับวันพวกเขาก็ยิ่งเพิ่มพูนขึ้นจนถึงขอบเขตที่ปาเลสไตน์ทั้งหมดจะกลายเป็นดินแดนของพวกเขา” – จากหนังสือ Some Answered Questions

หลังจากที่ข้อความนี้ได้เขียนขึ้นปาเลสไตน์ได้หลุดจากมือของพวกเขาจริงๆ ไปแล้วและ “ฝ่ายพันธมิตร” ได้กำหนดนโยบายสถาปนาประเทศเพื่อชาวยิวขึ้นใหม่ที่ปาเลสไตน์

นับแต่สงครามครั้งใหญ่เกิดขึ้น (สงครามโลกครั้งที่หนึ่ง) ก็ได้มีการสถาปนาสันนิบาตชาติขึ้นด้วย แม้จะผิดหวังในการธำรงสันติภาพหรือจัดระเบียบความมั่นคงก็ตามสันนิบาตชาติก็ได้เปิดเผยความรู้สึกใหม่และกว้างขวางที่ร่วมกันระหว่างชาติต่างๆ และได้สอนบทเรียนเบื้องต้นแห่งการเป็นพลโลกแก่ประชาชน

จำนวนมาก การล้มเหลวของสันนิบาตชาตินี้ทำให้ระบอบใหม่ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกำหนดไว้มีน้ำหนักยิ่งขึ้น ระบบใหม่นี้มีอำนาจที่ยิ่งขึ้นและอำนาจของระบบเก่าๆ อันตรธานหายไปอย่างรวดเร็ว

วันพิพากษา

พระคริสต์ทรงกล่าวไว้มากเกี่ยวกับอุทาหรณ์เรื่อง “วันพิพากษา” “เมื่อบุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาด้วยเกียรติคุณแห่งพระบิดาเวลานั้นจะพระราชทานบำเหน็จให้ทุกคนตามการประพฤติของตน” – มัธธายะ บทที่ 16 คำที่ 27

พระองค์ทรงเปรียบวันนั้นว่าเป็นเสมือนเวลาเก็บเกี่ยวเพื่อเผาวงศ์ญาติที่ไม่ต้องการและเก็บข้าวสาลีเข้าไว้ในยุ้งฉางแล้ว ดังนี้ :-

“เมื่อสิ้นโลกนี้ (ความสิ้นสุดของยุค) ก็จะเป็นอย่างนั้น บุตรมนุษย์จะใช้ทูตของท่านออกไปเก็บกวาดทุกสิ่ง ทำให้ผู้หลงผิดและบรรดาผู้ที่กระทำชั่วไปจากแผ่นดินของท่านคราวนั้นผู้ชอบธรรมจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินพระบิดาของเขาดูจงอาทิตย์” – มัธธายะ บทที่ 13 คำที่ 40-43

วลีที่กล่าวว่า “สิ้นโลกนี้” ที่ใช้เป็นถ้อยคำในพระคัมภีร์ในเรื่องนี้และข้อความที่คล้ายคลึงกันได้ทำให้คนจำนวนมากคิดไปว่าเมื่อวันพิพากษามาถึงโลกจะถูกทำลายในทันที แต่นี่เป็นการผิดชัดๆ ความหมายอันแท้จริง “ความสิ้นสุดหรือปลายแห่งยุค” พระคริสต์ทรงสอนว่าพระราชอาณาจักรของพระบิดาจะได้สถาปนาขึ้นในโลกมนุษย์เช่นเดียวกับในโลกสวรรค์ พระองค์ทรงสอนให้สวดว่า “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ในพระทัยของพระองค์สำเร็จในสวรรค์อย่างไรก็ให้สำเร็จในแผ่นดินโลกเหมือนกัน” ในคำอุทาหรณ์เกี่ยวกับคำว่าไร่อุ่นเมื่อพระบิดา-พระผู้เป็นนายแห่งไร่อุ่น-เสด็จมาทำลายพวกชาวไร่ที่ชั่วร้ายนั้น พระองค์มิได้ทำลายไร่อุ่น (โลก) ด้วยแต่ทรงให้ชาวไร่อื่นๆ ที่จะถวายผลไม้ตามฤดูกาลแก่พระองค์เข้าต่อไป โลกมิได้ถูกทำลายแต่จะฟื้นฟูและเปลี่ยนแปลงใหม่ พระคริสต์ทรงกล่าวเกี่ยวกับวันนั้นในโอกาสอีกครั้งหนึ่งว่า “คราวเมื่อสิ่งสารพัดจะเปลี่ยนแปลงใหม่และบุตรมนุษย์จะนั่งลงบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองนั้น” เซนต์ปีเตอร์กล่าวถึงวันนั้นว่า “เวลาชื่นใจยินดี” “สิ่งสารพัดจะตั้งขึ้นใหม่ตามซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้โดยคำพูดของบรรดาศาสดาผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่โลกเกิดขึ้นมา” วันพิพากษาที่พระคริสต์ทรงกล่าวเป็นวันเดียวกันกับการมาของพระผู้เป็นนายแห่งปวงมนุษย์โลก พระบิดาซึ่งพระคัมภีร์โอเวียและบรรดาองค์ศาสดาองค์เก่าก่อนในพระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ เป็นเวลาแห่งการลงโทษผู้ชั่วร้ายและเป็นเวลาที่ความยุติธรรมจะได้สถาปนาขึ้น รวมทั้งปกครองด้วยความชอบธรรมในโลกพิภพดังเช่นที่เป็นอยู่ในโลกสวรรค์

ในการแปลความหมายในศาสนาบาไฮการเสด็จมาของศาสนทูตแต่ละพระองค์ของพระผู้เป็นเจ้าคือวันพิพากษา แต่การเสด็จมาของศาสนทูตองค์ยิ่งใหญ่คือพระบาฮาอุลลาห์นี้เป็นวันพิพากษาอันยิ่งใหญ่สำหรับระยะเวลาของโลกที่เราอาศัยอยู่ในปัจจุบัน เสียงแตรซึ่งพระคริสต์ พระโมหะหมัดและศาสดาองค์อื่นๆ กล่าวไว้ก็คือการเรียกของศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งกังวานได้ยินทั่วไปทั้งผู้ที่อยู่ในสวรรค์และพิภพ-ทั้งผู้ที่มีชีวิตอยู่ในโลกและผู้ที่ตายไปแล้ว สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะได้พบพระผู้เป็นเจ้า การพบกับพระองค์โดยผ่านทางศาสนทูตของพระองค์เป็นหนทางไปสู่สวรรค์แห่งความรู้และความรักในพระองค์และมีความเมตตากรุณาต่อทุกสิ่งที่มีชีวิต ตรงกันข้ามสำหรับผู้ที่ไม่พอใจในวิถีทางของตนเองแทนวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้านั้น องค์ศาสนทูตตรัสว่าเป็นการพาตัวเองไปสู่ห้วงนรกแห่งความเหินแกล้ว ความผิดพลาดและการเป็นศัตรู

การฟื้นคือชีวิตครั้งยิ่งใหญ่

วันพิพากษาก็คือวันแห่งการฟื้นคืนชีวิตของผู้ที่ตายแล้วด้วย นักบุญพอลกล่าวไว้ในจดหมายฉบับแรกถึงคริสตศาสนิกชนในเมืองโครินโธว่า :-

“ดูกร ท่านทั้งหลายข้าพเจ้ามีข้อลึกลับที่จะบอกท่านคือว่าเราจะไม่ล่วงลับหมดทุกคนแต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในขณะเดียวกันในพริบตาเดียวเมื่อเปาเปตรครั้งสุดท้ายนั้นผู้ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาและเต็มไปด้วยความชีวิต แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่เพราะว่าความชั่วไม่ชีวิตจะเปลี่ยนเป็นความชีวิตและความตายสลายตัวก็จะเปลี่ยนเป็นความไม่รู้จักตายสลายตัว” – จาก หนังสือเล่มที่หนึ่งของโครินโธ บทที่ 15 คำที่ 51-54

ส่วนความหมายของข้อความเหล่านี้เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตของคนที่ตายแล้วพระบาฮาอุลลาห์ทรงเขียนไว้ในพระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ คีตาบี อีคาน ว่า :-

“...คำว่า “ชีวิต” และ “ความตาย” ที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ต่างๆ หมายถึงชีวิตแห่งความนับถือศาสนาและความตายหมายถึงการไม่นับถือศาสนา เนื่องจากความไม่สามารถเข้าใจในถ้อยคำเหล่านั้นมนุษย์ทั่วไปจึงปฏิเสธและเกลียดชังผู้เป็นศาสนทูต ละทิ้งแสงสว่างที่นำทางสวรรค์ของพระองค์เสียและปฏิเสธการปฏิบัติตามแบบอย่างความงามอันอมตะนั้น

“เช่นกับที่พระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่” (โยฮัน บทที่3 คำที่7) และทรงตรัสอีกว่า “ผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำและพระวิญญาณจะเข้าในแผ่นดินของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนังและซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณ (โยฮัน บทที่3 คำที่ 5-6)

ความหมายของถ้อยคำเหล่านี้ก็คือว่าในทุกๆ ยุคสมัยใครก็ตามที่เกิดมามีดวงจิตเป็นธรรมและรับเอาลมหายใจของศาสนทูตแห่งความศักดิ์สิทธิ์ได้โดยรวดเร็วเขาผู้นั้นย่อมเป็นผู้ที่อยู่ในจำพวกที่ได้รับ “ชีวิต” และ “การฟื้นคืนชีวิตขึ้นใหม่” และได้เข้าใน “สวรรค์” แห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าและผู้ใดก็ตามที่ไม่อยู่จำพวกที่กล่าวนี้จะถูกลงโทษด้วย “ความตาย” และ “ความหมดสิ้น” ทั้งลงโทษด้วยไฟแห่งความไม่เชื่อถือศาสนาและความพิโรธของพระผู้เป็นเจ้า

“ทุกยุคและทุกศตวรรษความมุ่งหมายของบรรดาศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าและผู้ที่ยิ่งศาสดาเลือกสรรมีใช้อย่างอื่นนอกจากเพื่อยืนยันความหมายแห่งธรรมะของคำว่า “ชีวิต” “การฟื้นคืนชีวิต” และ “การพิพากษา”... ถ้าหากท่านได้รับหยดน้ำใสแห่งความรู้อันประเสริฐแม้เพียงหยดเดียวท่านจะต้องสำนึกว่าชีวิตอันแท้จริงมิใช่ชีวิตของเนื้อหนังแต่เป็นชีวิตแห่งจิตวิญญาณ เพราะว่าทั้งมนุษย์และสัตว์มีชีวิตแห่งเนื้อหนังแต่ชีวิตทางจิตวิญญาณจะอยู่ในบุคคลผู้มีดวงใจบริสุทธิ์ที่ดื่มน้ำจากห้วงสมุทรแห่งศรัทธาและบริโภคน้ำแห่งความมั่นใจเท่านั้น ชีวิตเช่นนี้ไม่มีวันดับสูญและความดำรงอยู่นี้ประดับด้วยมงกุฎแห่งอมตะเสมือนกับที่ได้กล่าวไว้ว่า “เขาผู้นับถือศาสนาโดยแท้จะมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า” ถ้าคำว่า “ชีวิต” หมายถึงชีวิตในโลกมนุษย์นี้แล้วไซ้ไรเห็นชัดแจ้งว่าความตายจะต้องคร่าเอาชีวิตไป” – หนังสือ คีตาบี อีคาน หน้า 114-118-120

ตามคำสอนของศาสนาบาไฮการฟื้นคืนชีวิตมิได้หมายถึงทางด้านร่างกาย ร่างกายนั้นเมื่อตายไปแล้วก็ดับสูญเน่าเปื่อยและปรมาณูในร่างกายจะไม่ก่อกำเนิดเป็นรูปร่างในร่างกายเดียวกันนั้นอีก

การฟื้นคืนชีวิตคือการเกิดของบุคคลในจิตทางจิตธรรมโดยพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ ทรงประทานให้ทางศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า หลุมศพที่เขาฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาก็คือหลุมแห่งความไม่รู้และเพิกเฉยต่อพระผู้เป็นเจ้า ความหลับที่เขาตื่นขึ้นมาก็คือความหลับทางจิตธรรม อรุณนี้ได้ฉายแสงมาสู่คนทั้งมวลที่อาศัยอยู่บนผิวโลกไม่ว่าเขาจะอยู่ในร่างกายหรือออกจากร่างกายไปแล้ว แต่เขาผู้ที่ตบอดในทางธรรมไม่สามารถจะแลเห็นได้ วันแห่งการฟื้นคืนชีวิตมิใช่วันเวลาที่มี 24 ชั่วโมงแต่เป็นยุคที่ได้เริ่มแล้วและจะดำรงอยู่ต่อไปในช่วงระยะเวลายาวนาน มันจะดำรงอยู่แม้อารยธรรมปัจจุบันนี้ได้สูญหายไปหมด

พระคริสต์เสด็จกลับมา

พระคริสต์ทรงตรัสบ่อยครั้งถึงองค์ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าในอนาคตโดยใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 และในการกล่าวอื่นๆ ทรงใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 โดยตรัสว่า :– “เราไปจัดเตรียมสำหรับท่านทั้งหลาย ถ้าเราไปจัดเตรียมสำหรับท่านแล้วเราจะมารับท่านให้ไปอยู่กับเรา” (โยฮัน บทที่ 14 คำที่ 2) ในบทแรกของกิจการ

ของอัครสาวกเขียนไว้เมื่อพระเยซูเสด็จสู่สวรรค์ว่า :- “พระเยซูของคัมภีร์ซึ่งถูกรับไปจากท่านเสด็จขึ้นไปยังสวรรค์แล้วจะเสด็จมาอีกเหมือนทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จขึ้นไปยังสวรรค์นั้น” เป็นเพราะถ้อยคำเหล่านี้และคำกล่าวที่คล้ายคลึงกันชาวคริสเตียนจำนวนมากจึงนึกว่าเมื่อบุตรมนุษย์เสด็จกลับมา “บนเมฆในท้องฟ้าด้วยพระฤทธานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก” เขาจะแลเห็นพระองค์ในรูปของร่างกายของพระเยซูจริง ๆ ที่ทรงเคยเสด็จตามถนนในเยรูซาเล็มเมื่อสองพันปีมาแล้วและหลังพระโลหิตทนมทุกข์ทรมานบนไม้กางเขน เขาคาดว่าจะได้ใช้นิ้วของเขาแตะต้องรอยตะปูบนพระหัตถ์ พระบาทและจะได้ใช้มือของเขาแตะรอยแผลจากคมหอกที่ซี่ข้างของพระองค์ได้ ถ้าเพียงแต่คิดไตร่ตรองคำดำรัสของพระคริสต์อย่างรอบคอบเพียงเล็กน้อยเท่านั้นก็จะไม่คิดตามตัวอักษรดังที่กล่าวมาแล้วอีก ชาวยิวในสมัยพระคริสต์ได้มีความคิดเช่นนี้เกี่ยวกับการกลับมาของพระเอลียา แต่พระเยซูทรงอธิบายถึงความผิดพลาดของพวกเขาทรงแสดงให้เห็นว่าคำทำนายที่ว่า “พระเอลียาจะต้องมาก่อน” ได้บังเกิดขึ้นตามคำทำนายแล้ว มิใช่โดยการกลับมาของบุคคลิกภาพและร่างกายของพระเอลียาคนก่อนแต่มาในบุคคลิกภาพของโยฮัน บัพติศโต ซึ่ง “โดยแสดงอารมณ์และฤทธิ์เดชอย่างเอลียา” พระคริสต์ทรงตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายพอใจรับ ก็โยฮันนี่แหละเป็นเอลียาที่จะมานั้น ใครมีหูก็จงฟังเถิด” ฉะนั้น “การกลับมา” ของเอลียาจึงหมายถึงการมาปรากฏของบุคคลอื่น เกิดจากบิดามารดาอื่นแต่ก็ได้รับการตบใจจากพระผู้เป็นเจ้าด้วยอำนาจและคุณลักษณะอันเดียวกัน คำดำรัสของพระคริสต์เหล่านี้อาจทรงแสดงให้เห็นว่าการกลับมาของพระคริสต์คือการปรากฏของบุคคลอื่นเช่นเดียวกับที่ทรงดำรัส แต่แสดงคุณลักษณะและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าเช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงแสดงมาแล้ว พระบาทอาอูลลาห์ทรงอธิบายว่าการเสด็จมาของพระบิดาและของพระองค์เอง ทรงตรัสว่า :-

“จงพิจารณาดูดวงอาทิตย์ถ้าหากมันจะกล่าวว่า “เราคือดวงอาทิตย์ของเมื่อวานนี้ก็จะเป็นความจริงและถ้าหากจะกล่าวว่า เป็นดวงอาทิตย์ดวงใหม่ก็คงเป็นความจริงอีกนั่นแหละ ในทำนองเดียวกันถ้าหากจะกล่าวว่าวันทั้งหลายคือวันเดียวกันเช่นนี้ก็เป็นการถูกต้องและจริงแท้ และถ้าหากจะกล่าวโดยพูดถึงชื่อโดยเฉพาะของวันเหล่านั้นว่าวันเหล่านั้นแตกต่างกันก็เป็นความจริงอีกนั่นแหละ แม้ว่ามันจะเป็นเช่นเดียวกันทั่วแต่ละวันระบุไว้แตกต่างกัน มีคุณลักษณะเฉพาะมีลักษณะภาวะพิเศษ ดังนั้นจงพิจารณาถึงความแตกต่างความผิดแปลกและคุณลักษณะของศาสนทูตผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายเพื่อท่านจะได้เข้าใจคำดำรัสของพระผู้ทรงสร้างพระนามและคุณลักษณะเหล่านั้นที่กล่าวถึงความสลับแห่งความแตกต่างและความเป็นอันเดียวกันและเพื่อจะได้พบคำตอบในคำถามของท่านเองเกี่ยวกับข้อที่ว่าทำไมพระผู้ทรงความงามอมตะจึงทรงเรียกพระองค์เองด้วยพระนามต่างๆ และในกาลเวลาต่างๆ กัน” – จาก “พระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ” หน้า 12

พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“จงรู้ไว้ว่าการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ครั้งที่สองมิได้หมายความว่าอย่างปวงชนเข้าใจกัน แต่หมายถึงศาสนทูตที่กำหนดเสด็จมาหลังพระคริสต์ ศาสนทูตพระองค์นั้นจะเสด็จมาพร้อมด้วย พระอาณาจักรของพระองค์เป็นเจ้า และอำนาจของพระองค์นั้นจะแผ่ไปทั่วพิภพ อาณาจักรนี้อยู่ในโลก จิตวิญญาณมิใช่โลกแห่งวัตถุเพราะโลกแห่งวัตถุมีอาจเปรียบได้เท่ากับปีกข้างหนึ่งของแมลงวันใน สายพระเนตรของพระองค์เป็นนาย นี่เป็นความจริงแม้พวกท่านจะไม่เข้าใจก็ตาม พระคริสต์ได้ทรง เสด็จมาพร้อมด้วยอาณาจักรของพระองค์นับแต่ต้นที่ไม่มีการเริ่มและจะทรงเสด็จมาพร้อมด้วย อาณาจักรนี้ตราบนกาลไม่มีวันสิ้นสุด เพราะว่าในกรณีนี้ “พระคริสต์” หมายถึงสัจธรรมของพระองค์ เป็นเจ้าทรงเป็นเนื้อแท้ที่บริสุทธิ์และเป็นความดำรงอยู่อันประเสริฐซึ่งไม่มีการเริ่มต้นหรือสิ้นสุด ใน ทุกยุคมีการปรากฏ การแสดงให้เห็นและการกลับไปจากสายตา” – จาก สารสั้นของพระอับดุลบาฮา

กาลแห่งความสิ้นสุด

พระคริสต์และสาวกของพระองค์ได้กล่าวถึงเครื่องหมายหลายประการที่จะชี้ให้เห็นถึงการ “เสด็จ กลับมา” ของบุตรมนุษย์ด้วยเกียรติคุณแห่งบิดาได้ พระคริสต์ทรงตรัสว่า :-

“เมื่อท่านเห็นกองทัพมาตั้งล้อมรอบกรุงเยรูซาเล็มเมื่อนั้นท่านจงรู้ว่าความพินาศของกรุงใกล้เข้า แล้ว... เพราะว่าเวลานั้นเป็นเวลาของพระราชอาญาเพื่อจะให้สิ่งสารพัดที่เขียนไว้นั้นสำเร็จ... เพราะว่าจะมี ความทุกข์ร้อนใหญ่หลวงบนแผ่นดินและจะทรงพระพิโรธแก่พลเมืองนั้น เขาจะถูกประหารโดยคมดาบและ ต้องถูกกวาดเอาไปเป็นเชลยทั่วทุกประเทศและคนต่างประเทศเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าเวลากำหนด ของคนต่างประเทศนั้นจะครบถ้วน” – ลูก้า บทที่ 21 คำที่ 20-24

และทรงตรัสอีกว่า :- “ระวังให้ดีอย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านให้หลงโดยจะมีคนหลายคนมาอ้างนามของ เราว่าตัวเขาเป็นพระคริสต์และจะพาคนอันมากให้หลงไป ท่านทั้งหลายจะได้ยินถึงการสงครามและข่าวเล่า ลือถึงการสงครามนั้น คอยระวังเถาะอย่าวิตกเลยบรรดาสิ่งเหล่านี้จะต้องบังเกิดขึ้นแต่ที่สุดปลายยังไม่มาถึง จะเกิดการโกลาหลในระหว่างประเทศต่อประเทศอาณาจักรต่ออาณาจักรทั้งเกิดกันดารอาหารและ แผ่นดินไหวหลายแห่ง เหตุการณ์ทั้งปวงนี้เป็นขั้นแรกแห่งความทุกข์ ในเวลานั้นเขาจะมอบท่านทั้งหลายไว้ ให้ทนทุกข์ลำบากและฆ่าท่านเสียและชาติต่างๆ จะเกลียดชังพวกท่านเพราะนามของเรา คราวนั้นคนเป็นอัน มากจะเห็นผิดเป็นชอบและคิดคดทรยศทั้งจะเกลียดชังซึ่งกันและกันด้วย จะเกิดมีผู้ทำนายเท็จหลายคน เทียวล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไปเพราะความชั่วทวีขึ้น ความรักของคนเป็นอันมากจะเยือกเย็นแต่ผู้ใด

ทนได้จนถึงที่สุดผู้หนึ่งจะรอด กิตติศัพท์อันประเสริฐแห่งแผ่นดินนี้จะได้ประกาศไปทั่วไปให้เป็นพยานแห่งบรรดาชาติมนุษย์แล้วที่สูญปลายจะมาถึง” – มัตถายะ บทที่ 24 คำที่ 4-14

ข้อความทั้งสองตอนนั้นพระคริสต์ทรงตรัสล่วงหน้าไว้ด้วยพระโอวาทที่ชัดเจนไม่มีเคลือบคลุมและปกปิดเป็นอย่างไรในเรื่องสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นก่อนที่จะเสด็จมา บุตรมนุษย์ในระหว่างศตวรรษที่ได้ผ่านไปหลังจากพระคริสต์ได้ทรงดำรัสไว้ เครื่องหมายทุกอย่างก็ได้บังเกิดขึ้นสมจริงตามที่ตรัสทุกประการ ในตอนท้ายของข้อความแต่ละตอนทรงกล่าวถึงเหตุการณ์ว่าจะจะเป็นเครื่องหมายแสดงเวลาที่จะเสด็จมา ในกรณีแรกคือการเนรเทศของชาวยิวยูดิลและการสร้างเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ อีกข้อหนึ่งคือศาสนาคริสต์จะแพร่ออกไปทั่วโลกเป็นที่น่าประหลาดที่ปรากฏว่าเครื่องหมายทั้งสองนี้กำลังปรากฏขึ้นอย่างแท้จริงแล้วในยุคของเรา ถ้าคำพยากรณ์ทั้งสองตอนนี้เป็นความจริงเช่นเดียวกับตอนอื่นๆ แล้วก็หมายความว่าเราต้องกำลังอยู่ใน “กาลแห่งความสิ้นสุด” ที่พระคริสต์ทรงตรัสไว้

ชาวยิวกล่าวว่า: “พระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าถูกล่ามพันธนาคารไว้และพวกเขาจะถูกสาปแช่งที่ได้กล่าวเช่นนั้น มิใช่เช่นนั้นดอก! พระหัตถ์ทั้งสองของพระผู้เป็นเจ้าเป็นอิสระ พระองค์ทรงประทานของขวัญตามพระประสงค์ของพระองค์สิ่งที่พระผู้เป็นนายประทานให้แก่เจ้า จะทำให้คนจำนวนมากดีดิ่งและไม่เชื่อถ้อยขึ้น และเราได้ให้ความเป็นศัตรูและความเกลียดชังในระหว่างพวกเขาซึ่งจะเป็นไปจนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพและเมื่อเขาจุดไฟเพื่อเพลิงแห่งสงครามขึ้นพระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงดับไฟนั้นเสีย” – สุเราะฮ์ ที่ 5-คำที่ 60

ชาวยิวต้องอยู่ภายใต้อำนาจของชาวคริสเตียนและชาวมุสลิมตั้งพระโอวาททั้งมีการแตกแยกและนับถือนิกายต่างๆ ซึ่งได้ทำให้ชาวยิวและคริสเตียนแบ่งแยกในหมู่พวกกันเอง ตลอดเวลาหลายศตวรรษหลังจากที่พระโมหะหมัดได้ตรัสไว้ นับแต่เริ่มยุคศาสนาบาไฮ (การฟื้นคืนชีวิตครั้งใหญ่ยิ่งหรือวันกียามาฮ์) เป็นต้นมาที่ได้ปรากฏสัญญาณว่าสภาพเหล่านี้ได้ใกล้สิ้นสุดแล้ว

เครื่องหมายในโลกสวรรค์และพิภพ

ในพระคัมภีร์ของชาวยิว คริสเตียน อิสลามและอื่นๆ มีข้อความที่คล้ายคลึงกันในเรื่องเครื่องหมายที่จะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับการเสด็จมาของศาสนทูตองค์ที่กำหนดไว้

ในพระคัมภีร์โยเอลกล่าวว่า: เราจะสำแดงความอัศจรรย์ในท้องฟ้าและบนพื้นโลกคือเป็นเลือด ไฟ และควันพลุ้งขึ้นเป็นลำ ดวงอาทิตย์จะกลับมืดไปและดวงจันทร์จะกลับเป็นเลือดก่อนที่วันสำคัญอันน่ากลัว

ของพระผู้เป็นนายจะมาถึงด้วยว่าในกาลวันนั้นเมื่อเรานำความสมบูรณ์มาคืนให้ยะฮูดาและเยรูซาเล็ม เราจะรวบรวมนาประเทศพาเขาลงไปยังหุบเขาแห่งการพิพากษาและเราจะพิพากษาเขาที่นั่น...มหาชนมากมายหลังไหลเข้ามายังหุบเขาแห่งการพิพากษาโดยว่าวันของพระผู้เป็นนายใกล้จะถึงหุบเขาแห่งการพิพากษาแล้ว ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ก็มืดไปและดาวทั้งหลายก็อับแสง พระผู้เป็นนายทรงเผยพระสุรเสียงจากซีโอนจะทรงเปล่งเสียงจากเยรูซาเล็ม ท้องฟ้าและแผ่นดินโลกจะหวั่นไหวแต่พระผู้เป็นนายจะเป็นกำลังของศาสนิกชน

พระคริสต์ทรงตรัสว่า :- “แต่พอสิ้นความลำบากแห่งวันเหล่านี้แล้วดวงอาทิตย์จะมีตไปและดวงจันทร์ไม่ส่องสว่าง ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้าบรรดาสิ่งมีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้านหวั่นไหว เมื่อนั้นนิมิตแห่งบุตรมนุษย์จะปรากฏขึ้นในท้องฟ้า มนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะพิลาปรำให้แล้วจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้าด้วยฤทธาานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก” มัตถาย บทที่ 24 คำที่ 28-30

ในพระคัมภีร์ถูกรอานกล่าวว่า :-

“เมื่อดวงอาทิตย์ถูกบดบัง
และเมื่อดวงดาวล่งหล่น
และเมื่อภูเขาสูญหาย...
และเมื่อพระคัมภีร์ถูกเปิดอ่าน
และเมื่อสวรรค์ปรากฏให้เห็น
และเมื่อนรกรุ่งโรจน์ด้วยเพลิงกลัป์

- สุเราะฮ์ ที่ 81

ใน “พระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ” พระบาฮาอุลลาห์อธิบายว่าคำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว สวรรค์และพิภพเหล่านี้เป็นถ้อยคำที่เป็นเครื่องหมายแต่มีได้หมายความว่าถึงถ้อยคำตามตัวอักษรจริงๆ บรรดาศาสนาย่อมเกี่ยวข้องกับแสงสว่างแห่งธรรมมิใช่แสงสว่างแห่งวัตถุ เมื่อท่านกล่าวถึงดวงอาทิตย์ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับวันพิพากษาท่านหมายถึงดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม ดวงอาทิตย์เป็นแหล่งอันยิ่งใหญ่ที่ให้แสงสว่าง ฉะนั้น พระโมเสสก็คือดวงอาทิตย์ของชาวฮีบรู (ยิว) พระคริสต์เป็นดวงอาทิตย์ของชาวคริสเตียน พระโมฮัมหมัดหมัดเป็นดวงอาทิตย์ของชาวมุสลิม เมื่อองค์ศาสดากล่าวว่าดวงอาทิตย์มีดมนก็หมายถึงคำสั่งสอนอันบริสุทธิ์แท้จริงของดวงอาทิตย์แห่งธรรมะเหล่านั้นมีดมัวไปเพราะการแปลความหมายผิดๆ การเข้าใจผิดและมโนคติในดวงใจ ดังนั้นมนุษย์จึงตกอยู่ในความมืดแห่งธรรม ดวง

จันทร์และดวงดาวเป็นแหล่งแสงสว่างรองลงมาก็หมายถึงผู้นำทางศาสนาและบรรดาครูอาจารย์ผู้จะนำทางและจูงใจประชาชน เมื่อกล่าวว่าดวงจันทร์ไม่ส่องแสงหรือแสงกลับกลายเป็นโลหิตและดาวจะสว่างหล่นจากท้องฟ้าก็หมายความว่าผู้นำทางศาสนาจะกลับกลายเป็นเสื่อมทรามลง มีการต่อสู้และแบ่งแยกแตกิกายและพวกพระก็จะมีจิตใจหมกมุ่นอยู่ในทางโลกีย์ข้องเกี่ยวแต่ทางโลกแทนที่จะอยู่ในทางธรรม

อย่างไรก็ตามความหมายของคำพยากรณ์เหล่านี้ไม่จำกัดแต่เฉพาะความหมายเพียงอย่างเดียวยังมี ความหมายด้านอื่นๆ ที่เครื่องหมายเหล่านี้สามารถสามารถแปลออกไปได้อีก พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า ในความหมายอื่นๆ นั้นคำว่า “ดวงอาทิตย์” “ดวงจันทร์” และ “ดวงดาว” หมายถึงบทบัญญัติและคำสั่งสอน ของทุกๆ ศาสนา เมื่อศาสนทูตทุกๆ องค์ปรากฏขึ้นมาพระองค์จะเปลี่ยนพิธีการต่างๆ เปลี่ยนแบบระเบียบ แบบแผนชนบประเพณีและคำสั่งสอนต่างๆ ของศาสนทูตองค์ก่อนๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของ กาลเวลา ดังนั้นในความหมายนี้ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ก็เปลี่ยนแปลงไปและดวงดาวก็กระจัดกระจายออกไป

ในหลายกรณีการบรรลุผลตามตัวอักษรในคำพยากรณ์ตามความหมายภายนอกเป็นสิ่งที่เหลือเชื่อ หรือเป็นไปได้ ดังเช่นดวงจันทร์เปลี่ยนเป็นโลหิตหรือว่าดวงดาวสว่างหล่นลงมาในโลกมนุษย์ ดวงดาวดวง เล็กๆ ที่เราแลเห็นใหญ่กว่าโลกเราหลายพันเท่าและถ้าหากดาวสักดวงหนึ่งหล่นลงมาในโลกนี้ก็จะไม่เหลือ โลกให้ดวงดาวดวงอื่นๆ หล่นลงมาอีก! อย่างไรก็ตามในกรณีอื่นๆ ก็ปรากฏผลสมจริงในทางวัตถุ เช่นเดียวกับในทางธรรม ดังเช่นประเทศปาเลสไตน์ได้กลายเป็นทะเลทรายเปล่าเปลี่ยวอ้างว้างเป็นเวลา หลายศตวรรษสมดังตัวอักษรที่ศาสดาองค์ก่อนๆ ได้กล่าวไว้ แต่ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพก็เริ่ม “จะยินดีและ บานเสมือนดอกกุหลาบ” ดังที่ท่านไอเซยาได้พยากรณ์ไว้ ประชาคมอันรุ่งเรืองได้เริ่มต้นแล้ว พื้นดินเริ่มมี การชลประทานและเพาะปลูก สวนองุ่นสวนมะกอกและสวนดอกไม้ก็สะพรั่งขึ้นในที่ๆ เมื่อถึงศตวรรษที่แล้ว ยังเป็นพื้นที่ทรายที่ใช้ประโยชน์อันใดมิได้ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเมื่อมนุษย์ติดตามให้เปลี่ยนเป็นผลไม้และดี หอกให้เปลี่ยนเป็นขอตัดกิ่งไม้แล้วป่าและทะเลทรายทั่วทุกส่วนในโลกก็จะฟื้นฟูขึ้นเป็นที่อุดมสมบูรณ์ ลม ร้อนที่แห้งแล้งและพายุทรายที่พัดจากทะเลทรายเหล่านี้จะทำให้ชีวิตที่อยู่ใกล้เคียงแทบทนทานมิได้นั้นก็จะ กลับกลายเป็นอดีต อากาศทั่วโลกจะสบายขึ้นทั่วไปบ้านเมืองทั้งหลายก็จะไม่กรุ่นด้วยหมอกและควันอันเป็น พิษ แม้ความหมายภายนอกและทางวัตถุก็จะมี “ฟ้าใหม่และพิภพใหม่”

ลักษณะการเสด็จมา

ในส่วนลักษณะการเสด็จมาของพระองค์ในการสิ้นสุดแห่งยุคพระคริสต์ทรงดำรัสว่า :-

“แล้วจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆจากสวรรค์ด้วยฤทธาานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก ท่านใช้เหล่าทูตสวรรค์ของท่านมาด้วยเสียงแตรอันดังยิ่งนัก เมื่อนั้นพระองค์จะทรงนั่งบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ บรรดาชนชาติต่าง ๆ จะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์ของพระองค์และพระองค์จะทรงแยกเขาทั้งหลายออกจากกันเหมือนอย่างผู้เลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ” – มัตถายะ บทที่ 24 และบทที่ 25

ส่วนข้อความเหล่านี้ที่คล้ายคลึงกันพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเขียนไว้ใน “พระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ” (ตีพิมพ์ อีคาน) ว่า :-

“คำว่า “สวรรค์” หมายถึงความสูงส่งเพราะว่าเป็นสถานที่แห่งการปรากฏของบรรดาศาสนทูตผู้ศักดิ์สิทธิ์ผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งเกียรติคุณโบราณกาลพระผู้ทรงนับอยู่นับแต่กาลโบราณเหล่านี้ แม้ว่าจะทรงกำเนิดมาจากกรรมมารดาแต่ก็ได้เสด็จมาจากสวรรค์แห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า โดยแท้จริง แม้ว่าท่านจะอาศัยอยู่ในโลกนี้แต่ที่พำนักอันแท้จริงของท่านคือพระเกียรติคุณอันสงบในอาณาจักรเบื้องบน แม้ท่านทรงดำเนินอยู่ในระหว่างพวกมนุษย์ท่านก็ล่องลอยอยู่ในสวรรค์แห่งเบื้องพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า ท่านได้ดำเนินไปตามวิถีแห่งธรรมโดยมิต้องใช้พระบาทและเสด็จขึ้นสู่เบื้องสูงแห่งความเป็นเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าโดยมิต้องใช้ปีก ทุกลมหายใจท่านดำเนินไปทั่วทุกแห่งในจักรวาลและทุกขณะท่านข้ามไปในอาณาจักรทั้งหลายทั้งที่แลเห็นและไม่แลเห็น”

“คำว่า “เมฆ” หมายถึงสิ่งที่ตรงกันข้ามกันกับวิถีทางและความปรารถนาของมนุษย์ เช่นเดียวกับองค์ (พระโมฮัมหมัด) ได้ตรัสไว้ในข้อที่กล่าวแล้วว่า “เมื่อศาสดาองค์หนึ่งองค์ใดเสด็จลงมาหาท่านพร้อมด้วยสิ่งที่ท่านไม่ประสงค์ท่านก็อวดดีขึ้นกล่าวหาว่าบางพระองค์เป็นผู้หลอกลวงและสังหารองค์อื่นๆ เสีย (พระคัมภีร์กุรอาน คำที่ 55-56) ในแง่หนึ่ง “เมฆ” เหล่านี้หมายถึงการยกเลิกพระบัญญัติยกเลิกยุคแห่งศาสนาเก่าก่อน ยกเลิกพิธีการและขนบประเพณีที่นิยมกันมา ยกย่องผู้ซื้อสัตย์ที่ด้อยการศึกษาขึ้นเหนือกว่าผู้มีการศึกษาดี อีกแง่หนึ่งคำว่า “เมฆ” หมายถึงการปรากฏของพระองค์ผู้ทรงความงามอมตะในรูปของมนุษย์ที่ดับสูญได้และอยู่ในสภาพขอบเขตจำกัดของมนุษย์ เช่นมีการกิน การดื่ม ความจน ความรวย เกียรติคุณและความต่ำต้อย ความหลับและความตื่นและสภาพอื่นๆ อีก จนกระทั่งเป็นที่สนเท่ห์เคลือบแคลงใจของมนุษย์สามัญและทำให้พวกเขาหันหลังให้ คำว่า “เมฆ” เป็นสัญลักษณ์ที่หมายถึงม่านทั้งหลาย เช่นนี้

“สิ่งเหล่านี้เป็น “เมฆ” ที่ทำให้สวรรค์แห่งความรู้และความเข้าใจของมนุษย์ทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลกแยกออกเป็นสองภาคดังที่พระองค์ (พระโมฮัมหมัด) ทรงตรัสไว้ว่า: “ในวันนั้นเมฆจะแยก

สวรรค์ออกเป็นสองภาค” (พระคัมภีร์กรูอาณ บทที่ 25 คำที่ 25) เช่นเดียวกับเมฆบดบังมิให้มนุษย์แลเห็นดวงอาทิตย์ สิ่งเหล่านี้ก็ปิดบังจิตวิญญาณมนุษย์มิให้เห็นแสงสว่างแห่งดวงประทีปของสวรรค์ คำพูดที่กล่าวออกจากปากของผู้ไม่นับถือศาสนาซึ่งได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์เป็นพยานในเรื่องนี้คือ “และพวกเขาได้กล่าวว่าศาสดาองค์นี้เป็นศาสดาอะไรเล่า? เขากินอาหารและเดินตามถนน ถ้าไม่มีทูตสวรรค์ลงมาช่วยเขาในการเตือนนี้เราจะไม่เชื่อเลย” (พระคัมภีร์กรูอาณ บทที่ 25 คำที่ 7) ศาสดาองค์อื่นๆ ก็เช่นเดียวกันล้วนได้อยู่ในความยากจนและทุกข์เข็ญในความหิวและอุปสรรคต่างๆ ในโลกนี้ ก็เมื่อบุคคลผู้ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ต้องอยู่ในความปรารถนาและต้องการเช่นนี้แล้วปวงมนุษย์ผู้หลงอยู่ในป่าแห่งความสงสัยความหวาดเกรงและทุกข์ยากอยู่ด้วยความมั่งงวยฉนสนเท่ห์ เขาย่อมสงสัยว่าบุคคลเช่นนั้น (ศาสดา) จะถูกส่งมาจากพระผู้เป็นเจ้าและกล่าวว่ามิอำนาจสูงกว่าปวงมนุษย์ในโลกนี้ทั้งอ้างว่าตัวท่านเหล่านั้นเป็นจุดหมายของสิ่งทั้งมวลที่มีชีวิตดังที่พระองค์ (พระโมฮัมหมัด) ทรงดำรัสว่า “ถ้ามิใช่เพื่อเจ้าเราจะไม่สร้างสิ่งทั้งปวงบรรดาที่อยู่ในสวรรค์และพิภพ” แต่ขณะเดียวกันท่านก็ยังต้องขึ้นกับสิ่งเป็นสาระเหล่านี้? แน่نونที่เดียวว่าท่านต้องเคยได้ยินเกี่ยวกับเรื่องบรรณาการ ความยากเข็ญ อุปสรรค ความต่ำต้อยที่เกิดแก่ศาสดาทุกๆ องค์ของพระผู้เป็นเจ้าและสาวกขององค์ศาสดาเหล่านั้น ท่านต้องเคยได้ยินถึงเรื่องที่ศีรษะของสาวกของเหล่าพระศาสดาถูกส่งไปเป็นเครื่องบรรณาการยังเมืองต่างๆ และเขาถูกกีดกันมิให้ปฏิบัติตามพระบัญชาอย่างนำเวทนาเพียงใด ศาสดาทุกๆ พระองค์ล้วนตกเป็นเหยื่อของศัตรูแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าทั้งสิ้นและจำต้องยอมทนทุกข์ตามที่ศัตรูของพระผู้เป็นเจ้ากำหนดให้

“พระผู้ทรงเกียรติคุณอันยิ่งใหญ่ได้ประกาศิตสิ่งเหล่านี้ โดยแท้จริงคนชั่วไม่พึงปรารถนาทั้งนี้ก็เพื่อจะทดสอบและถือเป็นมาตรฐานที่พระองค์ใช้พิสูจน์คนรับใช้ของพระองค์ซึ่งจะได้ประจักษ์ว่าผู้ใดยุติธรรมและผู้ใดชั่ว และจะได้รู้ว่าผู้ใดเชื่อมั่นและผู้ใดไม่นับถือศาสนา”

“ส่วนที่เกี่ยวกับพระโอวาทของพระองค์ (พระโมฮัมหมัด) ที่ว่า: “และพระองค์จะส่งทูตสวรรค์... คำว่า “ทูตสวรรค์” หมายถึงผู้ที่ได้รับกำลังจากอำนาจแห่งพระวิญญาณ-ทำลายสันดานและขอบเขตจำกัดของมนุษย์เสียด้วยไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าและประดับกายด้วยคุณลักษณะของชาวสวรรค์และพระผู้ทรงสูงส่ง...

“เพราะว่าผู้ที่นับถือพระเยซูมิได้เข้าใจความหมายที่ซ่อนอยู่ในพระโอวาทเหล่านี้และเครื่องหมายที่พวกเขาและพวกผู้นำศาสนารอคอยอยู่มิได้ปรากฏให้เห็น ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ยอมรับรู้ในความเป็นศาสดาของศาสนทูตผู้ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งปรากฏขึ้นภายหลังพระเยซู ดังนั้นเขาจึงมิได้รับ

พระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าที่หลังลงมาและมีได้รับสิ่งประเสริฐจากพระโอวาทของพระผู้เป็นเจ้า นี่แหละคือฐานะอันต่ำต้อยของพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีวิตนี้ พวกเขามีได้เข้าใจจนกระทั่งว่าถ้าเครื่องหมายของศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าในทุกๆ ยุคสมัยจะแสดงให้เห็นได้ด้วยสายตาตามตัวอักษรที่เขียนไว้แล้วก็จะไม่มีใครที่จะปฏิเสธหรือหันหลังให้ได้และจะไม่ว่าผู้ใดที่ได้รับการพรและผู้ใดที่ได้รับการทุกข์เข็ญและไม่ว่าผู้ใดกระทำความบาปและผู้ใดเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า จงพิจารณาอย่างยุติธรรมถ้าหากว่าคำทำนายที่บันทึกในพระคัมภีร์ใหม่จะเป็นความจริงตามตัวอักษรและถ้าหากพระเยซูบุตรมาเรียจะเสด็จลงมาจากท้องฟ้าบนก้อนเมฆพร้อมกับทูตสวรรค์ ใครเล่าจะไม่เชื่อใครเล่าจะกล้าปฏิเสธความจริงหรืออวดดี ทุกคนที่อยู่ในโลกมนุษย์จะตกใจกลัว ทุกคนที่อยู่ในโลกมนุษย์จะตกใจกลัวจนไม่มีผู้ใดสามารถจะกล่าวถ้อยคำออกมาได้ทั้งจะไม่มีการปฏิเสธความจริง” – จาก คีตาบี อัลคัตส หน้า 61, 21, 72, 73, 76, 78, 80

ตามคำอธิบายข้างบนนี้การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ในสภาพของมนุษย์ที่ต่ำต้อยซึ่งเกิดจากสตรีสามัญ ยากจน ไร้การศึกษา ถูกผู้มีอำนาจกดขี่และเหยียดหยาม ลักษณะการเสด็จมาเช่นนี้เป็นเครื่องทดสอบซึ่งพระองค์พิพากษาปวงมนุษย์ในโลกและจัดแยกออกเป็นพวกๆ ดังที่ผู้เลี้ยงแกะจัดแยกแกะของเขาออกจากพวกแพะ ผู้ที่มีดวงตาแห่งธรรมเปิดกว้างจะได้แลเห็นทะเลมุขหมอกเหล่านี้และปลาบปลื้มปราโมทย์ใน “อำนาจและเกียรติคุณอันยิ่งใหญ่” ซึ่งเป็นพระเกียรติคุณอันแท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งพระองค์เสด็จมาแสดงให้เห็น ส่วนพวกที่ดวงต่ายังปิดอยู่ด้วยอคติและความหลงผิดจะเห็นแต่ก้อนเมฆสีดำและมลายต่อไปในความมืดมนมิได้รับแสงสว่างอันประเสริฐ

เราจะใช้ทูตของเราออกไปและเขาจะจัดแจงหนทางไว้ล่วงหน้าเราและพระผู้เป็นเจ้าที่เจ้าทั้งหลายถามถึงนั้นจะเสด็จมายังวิหารของพระองค์โดยเร็วพลัน ทูตนั้นคือทูตตามความที่บ่งไว้ในสันถวไมตรีซึ่งเจ้าทั้งหลายพึงพอใจนั้น... แต่ผู้ใดจะรอหน้าอยู่ได้ในวันที่พระองค์เสด็จมาและผู้ใดจะเผชิญหน้าอยู่ได้เมื่อพระองค์มาปรากฏพระวรกาย? เพราะว่าพระองค์เป็นประจูดั่งไฟถลุงแร่และสนุของช่างชักฟอก... นี่แหละวันซึ่งจะมีการเผาไหม้ให้ไหม้ดุจเผาในเตาไฟก็จะมาถึง บรรดาคนจองหองทั้งหลายและมวลคนชั่วทั้งปวงจะเป็นดังเถาถ่าน... เหมือนฝ่ายเจ้าทั้งหลายผู้เกรงกลัวพระนามของพระองค์ก็จะมีพระสุริยันของความชอบธรรมซึ่งคอยปกป้องรักษาพวกเจ้าจากพระคัมภีร์มัลกี้ บทที่ 3 และ 4

โดยพระศาสดาหลายพระองค์จะได้ปรากฏจริงตามนั้น สายใยทองแห่งคำสัญญาที่เกี่ยวข้องกับยุคพันปีแห่งสันติสุขอันแสดงอยู่ในคัมภีร์ไบเบิล เมื่อเป็นความปรารถนาของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ก็จะทรงบันดาลให้ปรากฏจริงตามนั้น”